

IK EN DEN THEO / MOI ET LE THEO

EN ROUTE – ONDERWEG
road music voor kinderen van 3 tot 93
voorstelling - concert

Photo © Ivan Put

Ik en den Theo / Moi et le Théo zijn op doortocht! Ik, dat is Piet, die Nederlands spreekt maar in twee talen zingt; Theo is zijn maat op de drums, die Frans spreekt, maar ook cimbalees! Twee prettig gestoorde figuren die helemaal passen in de wereld van kinderen... Ze nemen je mee in een kleurrijk universum, doorspekt met fantastische verhalen.

Zoals de **voyageurs** zijn ze daar met hun koffers en instrumenten : ze proberen zo goed als ze kunnen een soort **mini-circustent** op te zetten, ze laten het publiek de uiterste grenzen van de fantasie opzoeken voordat ze hun reis weer hervatten... De kinderen reizen naar de bodem van de oceaan, leren fluiten en zingen tegen de schrik als ze onderweg plots vreemde geluiden horen, ze nemen alle soorten openbaar vervoer en nog veel meer...

Verbeelding zoveel als je maar wil. En die maakt het mogelijk om onderwerpen aan te snijden die soms pijnlijk en ingewikkeld lijken maar ook om voorbehoud weg te halen dat soms ten opzichte van andere talen, culturen en gemeenschappen bestaat...

Afhankelijk van de samenstelling van het publiek zingen **Ik en den Theo / Moi et le Théo** in het **Nederlands**, in het **Frans** of, in de beste van twee werelden, **in beide talen**. **Piet Maris** en **Theophane Raballand** (beiden van **Jaune Toujours**) doen hun ding op accordeon en drum (of iets dergelijks), maar vooral... met het publiek, dat voortdurend wordt uitgenodigd om te **dansen**, te **zingen**, te **springen** en te **fantaseren**.

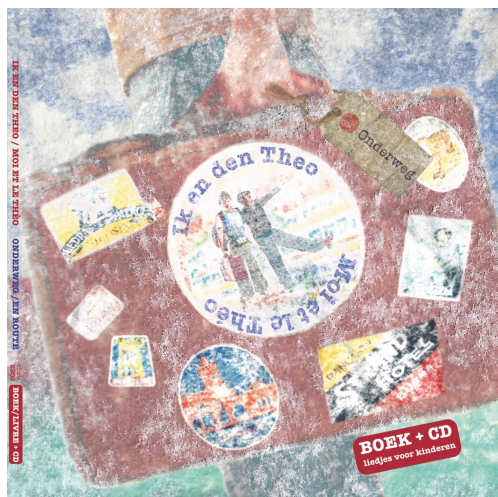
label/management Choux de Bruxelles

Albums (boekje+cd) cat. nr. chou 1102, chou 1604, chou 2202
digital distr. The Orchard (Worldwide) - physical distr. Xango Music(Benelux)
contact +32 2 538 94 55 - info@choux.net - www.choux.net

Het meest recente album (boek + cd) van **Ik en den Theo / Moi et le Théo** heet ook **Onderweg / En Route**. Ideaal om thuis of onderweg op te zetten en vrolijk mee te luisteren, kijken, lezen en/of te zingen! Het boek is omkeerbaar, waardoor je kan kiezen of je de 8 eerste liedjes **in het Nederlands of in het Frans** wil ontdekken. In het midden leidt het tweetalige 'Ruitenwieslied' je vrolijk over de taalgrens.

Piet Maris: 'We spelen **rechttoe rechtaan liedjes**, zonder veel poespas. Ik schrijf de liedjes vanop de ooghoogte van jonge kinderen, in alle eenvoud, maar zonder alles te versimpelen. Een beetje **Rock 'n Roll, niet te braaf**, maar ook niet platvloers.'

De **stemmige illustraties** van Sarah Baur geven de songs een heel eigen universum. 'Ik probeer om de eigenzinnige kant van het duo te respecteren : ongebreidelde fantasie en poëzie met een scheut steampunk. Dat wil ik in de illustraties in de verf zetten. Bovendien spreekt de muziek kinderen van alle leeftijden aan, daar wil ik ook rekening mee houden. De beeldtaal mag **niet te kinderlijk en ook niet te puberaal** zijn.'

De geschreven pers in het verleden over Ik en den Theo / Moi et le Théo.

Eva Berghmans in De Standaard: échte muziek, met échte instrumenten en échte teksten. Die teksten gaan bovendien over het ware kinderleven, dromen inclus. (...) Kinderen zijn meteen mee. En daar kun je gelijk van profiteren om ze van jongs af een woordje Frans bij te brengen, want Ik en den Theo brengt al dat aanstekelijks in twee talen op één cd. Ideaal voor al uw reizen naar Frankrijk.

Dani Heyvaert in Rootstime: enthousiasme gekoppeld aan muzikaliteit, knap boekje, tweetaligheid en diversiteit: dit is gewoon een herdruk van wat al twintig jaar lang het visitekaartje van Jaune Toujours is.

Nadia Scheys in Bruzz: De formule is ongewijzigd: twee mannen met een hoek af, een drumstel, een accordeon en tien liedjes om kei-luid mee te zingen. Dansen en springen mag. Of beter: moet!

Peter Vantighem in De Standaard: Ik en den Theo vertelt dit: er is meer dan K3 in de wereld. Er is meer dan electro en games. Het hoeft niet eens geniaal te zijn om blij te maken...

Lambert Smits in Keys and Chords: een album zoals er veel te weinig verschijnen. In tegenstelling tot andere op de jeugdigen gerichte albums, laten Piet en Théophane hun luisteraars niet passief de muziek ondergaan. Neen, het zet de kinderen aan om op hun eigen manier dingen te ontdekken en vooral creatief te zijn.

Patrick Jordens in Brussel Deze Week: Ontwapenend, pretentieloos en très Brussels (...) Maris en co vervallen gelukkig nooit in een betuttelende of te infantiele benadering van hun naïeve materiaal: het zijn en blijven volwassen muzikanten die zich als twee gozers lekker staan te amuseren, met klanken, rijm, ritmes, volume.

Kris Verhoeven in De Bond: Gelukkig zijn er muzikanten die hun (jong) publiek serieus nemen, en niet musiceren met verkoopcijfers in hun achterhoofd. 'Ik en den Theo' is een van die smakelijke kinderproducties met een groot hart (...) Een meerwaarde voor beginnende studentjes Frans én Nederlands. En daar worden we allemaal beter van natuurlijk.